

Tinódi-Szeibert pályázat

A kódexek korától az SMS-kultúráig

Jelige: „Tündérmese”

Orsi Szívecském!

Nagyon sajnálom, hogy nem tudtam előbb írni, talán nem leszel rám pipa emiatt.

Na, szóval, ideértünk Bécsbe. Látástól mikulásig full üzemmódban mennek a programok, reggel már a tanácsnál is voltunk pofaviziten. Örülök, hogy megvagytok; remélem, hogyha már annyi lóvét ráköltöttünk arra a gyógyszerre, legalább használ is valamit.

Képzeld, a Lőrincz, a biztonsági őr az INTERSPAR-ból rávett, hogy a Kécsei lányát szervezzem be a megüresedett árufeltöltő állásra! Mondtam is neki, hogy le lesz ez zsírozva, meg ha Wi-Fi közelében leszek, írok a csajszinak Facebookon.

Aztán ne ám, hogy valami marhaságot csinálj abban a két hétben, amíg nem leszek otthon! Csá, pusszancs.

Bécs, 1554. október 18.

Szerelmes Orsikám. Bánom, szégyenlem is, hogy előmet szakasztád az írásba, mert nekem kellyett volna írnom először,
de bizon nem érkeztem, azért megbocsássad. Azútn, hogy itt vagyok, reggel tanácsija megyünk, eljéd után esmég és csak ebbe járunk. Hála Istennek, hogy egészségbe vattok és adja az kegyelmes Isten, bogy használjon az orvosság. Lőrincz porkoláb kért engem, hogy Kécseinek szerezzem az ü leányát, reá is feleltem, nem tudok abból kümennem, de mi- kor haza megyek, akkor szólok. Isten tartson meg békével: az módja az, hogy két hétig még itt leszünk. Dátum Bécsbe

18. octobris 1554.